

delig borgerlig Lovovertrædelse, for en politisk Forbrydelse. Med Hensyn til „politiske Forbrydelser“ spørges der saa ikke, om de ere forkastelige eller ikke, men kun om Resultatet, om det er lykkes eller ikke at naa Maalet. Politiske Numlere bære sig ad paa lignende Maade som Jesuiterne, der sige, at Diemedet helliger Midlet og saa søge at slaa Diemedet og Midlet sammen. Ligesom Jesuiter, der har et heiligt Formaal, søger at gjøre gjældende, at den Forbrydelse, det Mord eller Tyveri, hvormed han skal befordre det hellige Formaal, ogsaa er heiligt, saaledes bærer ogsaa den politiske Numler sig ad; han slaar Formaalet og Midlet sammen. Ligesom Formaalet er Politisk, saaledes kalder han ogsaa ethvert Middel politisk, og kalder derfor en Forbrydelse, der ikke er Andet end en almindelig borgerlig Forbrydelse, for en politisk Forbrydelse. Naar f. Ex. en Mand forsætlig dræber eller lemlestær eller søger at dræbe eller lemlestær et af sine Medmænd, en man ikke i Tvivl om, at det er en borgerlig Forbrydelse, men naar det sker ved Riffelbevægelsen, saa hedder det, uagtet man kan sige sig selv, at hvis det bliver til Mord, saa vil det let komme til at gaa ud over uskyldige Medborgere, der komme til at miste deres Førlighed eller Liv, at det er en politisk Forbrydelse, skjøndt Midlet er det samme, selv om Formaalet er et andet. Naar man fremsætter en skammelig Sigelse imod en Privatmand, er man fuldstændig paa det Rene med, at det er en i høi Grad forkastelig Handling, en Forbrydelse, men vælter man derimod sine Skamløsheder ud over Hans Majestæt Kongen eller Regjeringens Medlemmer, hedder det derimod, at det er fuldstændig i sin Orden, det er kun en politisk Forbrydelse. Ere nogle Drukkenbolte, nogle Svirebrødre forsamlede paa en Beværtning, og en Politibetjent kommer derned for at føre Tilsyn med, hvad der sker, og kontrollere det, og en af Svirebrødrene mener, at det strider mod hans borgerlige Værdighed og Værd, at han skal være undergivet dette Polititilsyn, og faar sine Kammerater til at gaa ind paa denne Opfattelse, og man saa overfalder Politibetjenten, er Sagen i Tvivl om, at der er begaaet en almindelig borgerlig Forbrydelse under Paa-virkning af Alkohol; men hvis derimod en politisk Størrelse i Følelsen af sin politiske Værdighed mener, at det strider mod den, at han skal finde sig i, at Politiet er til Stede og overværer hans Udtalelser, og han faar Meningsfæller til at gaa ind paa den samme Opfattelse, og de derpaa øve Vold mod Politiet, saa hedder det, at det er ingen almindelig Forbrydelse, det er en politisk Forbrydelse,

skjøndt Forholdet jo ganske er det samme; i det ene Tilfælde er Motivet at værne om sin formentlige borgerlige Værdighed, i det andet at værne om sin formentlige politiske Værdighed, det Eine er som det Andet; det Eine er ikke mere politisk Forbrydelse end det Andet. Man kunde lige saa godt kalde det for en politisk Forbrydelse, naar en Politiker for at skaffe Penge i sit Partis Krigskasse gik ind i sin Nabos Hus og tømte hans Pengeeskab; det blev Tyveri, enten Diemedet derved var det ene eller det andet. Naar den Slags Bevægelser opkommer, vil man altid se, at de rigtige Agitatorer af Profession søge at forvirre Retsbegreberne og ophidse Ungdommen og Almuefolk, og saa gaar det der, som det gaar med epidemiske Sygdomme. I Begyndelsen angribe de de mest modtagelige Individuer, men naar de faae Overhaand, angribe de ogsaa de Individuer, hvis Livsvilkaar gjøre dem mere sikkre lige over for Epidemien. Saaledes gaar det ogsaa med den Slags Ophidsere, de paavirke først de Unge og Almuefolk, som ikke tilfulde kunne kritisere de Udtalelser, der komme frem, men saa udbreder Ophidselsen sig til Folk, som efter deres hele Livsstilling skulde kunne se klarere, men som, fordi det passer i deres Kram, eller fordi de ere svage Karakterer, følge med Strømmen og lære, skjøndt de i Virkeligheden ikke kunne mene det, at det Hele ikke er Andet end en politisk Bevægelse, der holder sig paa det Tilladeliges Omraade. Saa faar man Betydelig virkning. Almuefolkene sige: Professor den og den har sagt det, eller Rigsdagsmand den eller den har gjort det, det maa saa vel være rigtigt; fremragende Mænd have hædret de og de Folk, man kan saa vel ikke kalde, hvad disse have gjort, for en Forbrydelse. Der fremkommer en stadig Betydelig virkning, og saa har man hele den store Bevægelse. Jeg tror derfor nok, at der turde være god Anledning til ved Behandlingen af dette Lovforslag at tage under Overveelse, om man ikke skulde se at faae udfyldt et Hul i vor Lovgivning med Bestemmelser, som findes i andre Landes Lovgivninger, ved nemlig at medtage Straffebestemmelser for Folk, som ophidse Ungdommen og Almuen, som søge at fremkalde falske Føresillinger om det Tilladelige, Misnøje med Regjeringen o. s. v. Selv om der ikke kunde paavises bestemte Diemed, der ere tilføjede, skulde og burde det at fremkalde saadanne Ophidselser være strafbart; det er i høieste Grad skandaløst, at politiske Demagoger, som nok søge at vogte sig selv, ved deres Udtalelser paavirke og ophidse Ungdommen og Almuefolk; saa gaar Folk hen og begaar Forbrydelser, og